

ster ikke er nogen forhærdet Karakter, saa at han kan bringes paa den gode og rette Vej. Jeg haaber, det skal blive Tilfælde i Fremtiden, at denne Sag kommer ind under konstitutionelle Former, saa at den kan blive sidestillet med, lad os sige, Usserød Klædefabrik, over hvilken vi faa et Budget og et Regnskab, og fra hvilken Overskuddet gaar ind som en Indtægt i Statskassen, eller lad os sige Frederiksværk Krudtværk. Jeg vil haabe, at det maa ske i Fremtiden, saa at disse Uregelmæssigheder ikke længere skulle finde Sted. Men, som jeg sagde før, og det samme sagde den ærede Ordfører: Vi ønske ikke, at denne Virksomhed skal standses. Her, hvor der er Tale om en Virksomhed, der beskæftiger en saa stor Arbejdsstyrke og det i vanskelige Tider, hvor der hersker megen Arbejdsløshed, ere vi naturligvis villige til at yde al den Støtte, som vi kunne for vor Industri og de paagældende Arbejdere.

**Ordføreren (J. Jensen):** Medens jeg nu selvfølgelig ikke skal komme ind paa noget som helst af det, som det ærede Medlem, der nu satte sig (K. M. Klausen), har fremført, men vente med det til senere, har jeg Lyst til at gøre en kort Bemærkning overfor den personlige Bemærkning, som det ærede Medlem kom med. Naar jeg har nævnt — det ærede Medlem sagde to Gange —, at han ikke var til Stede i et Finansudvalgsmøde, er det paa ingen Maade for at sige noget generende om det ærede Medlem. Jeg har kun nævnt det, fordi det var nødvendigt for mig for at angive en af Grundene til, at Forhandlingerne forud for Jul og efter Konferencen trak ud saadan, at vi til sidst bleve enige om at lade Sagen ligge til tredie Behandling. Det vil det ærede Medlem ikke benægte. Jeg har ikke villet sige noget som helst ondt om det ærede Medlem i saa Henseende, og jeg har ikke troet, at mine Udtalelser have haft en saadan Form, at det var nødvendigt at opfatte dem saaledes.

**K. M. Klausen:** Naar denne Sag blev udsat til tredie Behandling, var det ikke af den Grund, som den ærede Ordfører (J. Jensen) siger. Grunden dertil var, at de første Oplysninger, vi fik fra Ministeriet, vare ikke fyldestgørende. De indeholdt blandt andet ingen Oplysninger om, hvad der var blevet anvendt af Fortjenesten for den sidste Levering, og det ønskede jeg, at vi skulde have oplyst, og jeg stillede derfor i Finansudvalget Forslag om, at der

skulde afsendes en ny Skrivelse, og den Skrivelse blev afsendt en Dag i Januar Maaned, og derpaa have vi faaet det sidste Svar. Det var Grunden til, at Sagen ikke kom frem ved anden Behandling, men ventede til tredie Behandling.

**Ordføreren (J. Jensen):** Det ærede Medlem bekræfter i Virkeligheden Rigtigheden af, hvad jeg sagde. Hvis han havde været til Stede under Konferencen og da spurgt, havde han ogsaa faaet den Oplysning, han mente at savne.

**Forsvarsministeren (J. C. Christensen):** Det Arbejde, som er foretaget paa Geværfabrikken for private, er foretaget i Henhold til en Praksis, som har været gældende i 11 Aar. Saavel den ærede Ordfører (J. Jensen) som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har bekræftet dette ved at give Oplysning om, naar der først blev udført Arbejde for private paa dette Værk. Den væsentlige Grund til, at man fra Fabrikkens Side ønskede at optage Arbejde for private, var at sikre sig en Arbejdsstyrke. Det har nemlig ikke lidt at sige for Fabrikken at have vel uddannede Arbejdere til Raadighed til enhver Tid. I kritiske Tider, hvor det kan blive nødvendigt at udføre et stærkt forceret Arbejde, navnlig for at producere Ammunition, gælder det om at have en uddannet Arbejdsstyrke til Raadighed. Nu har man Arbejdsstyrken til Raadighed, men det kneb det lidt med i 1894—95, fordi Geværfabrikken efterhaanden var ved at blive færdig med det store Arbejde, som den havde maattet paatage sig med at levere Geværer til hele Linien. General Thomsen henvendte sig da som Krigsminister til Finansudvalget. Vi maa vel erindre, at de Arbejder, her er Tale om, ikke ere den Slags Arbejder, som man uden videre kan forhandle om for aabne Døre og i Pressen, thi meget af den Slags Arbejde vil man slet ikke kunne faa, hvis man paa Forhaand skal offentliggøre Forhandlingerne derom, idet de private, som ville have Arbejdet udført, paa Forhaand ville holde paa, at de ikke kunne indgaa Kontrakt med os, naar de skulle have saadanne Forhandlinger offentliggjorte.

Grunden til, at General Thomsen henvendte sig til Finansudvalget, var, som jeg før nævnte, at det var ønskeligt at holde Fabrikken i Gang i samme Omfang som tidligere. Han fik Tilslutning fra Finansudvalget, ikke fra en enkelt Fløj, men fra